

Abstrakt

Bakalářská práce si klade za cíl přispět k v současné době vedené odborné ochranářské diskusi o otázce, do jaké míry národní parky (nejen v ČR) slouží k ochraně přírodních procesů a do jaké míry k ochraně druhové/habitatové diverzity (např. Härtel 2009a, 2009b).

Ochranářským východiskem je systém managementových kategorií Mezinárodní unie ochrany přírody (IUCN) (Dudley 2008). Obecné ochranářské dilema mezi konceptem divočiny a ochranou diverzity aktivním managementem (Härtel et Křenová 2009) je dnes akcentováno zejména entomology. Tato práce má přispět k této problematice na základě botanických údajů s využitím dat o ohrožených druzích rostlin (Grulich 2012) (včetně chráněných) ve čtyřech národních parcích ČR. Ohrožené druhy představují vedle ochrany procesů a ochrany diverzity neživé přírody (geodiverzity) jeden z předmětů ochrany národních parků. Počty těchto ohrožených druhů v jednotlivých národních parcích stejně jako druhové složení této skupiny ilustruje podstatné biogeografické rozdíly mezi českými národními parky a velmi odlišné přírodní fenomény, které tyto parky chrání. Srovnání výskytu ohrožených druhů v českých národních parcích a stanovištních nároků těchto druhů umožní ale také zjištění, do jaké míry je výskyt těchto druhů vázán na managementové zásahy v národních parcích (ať již ochranářsky cílené či v důsledku existujících či historických hospodářských aktivit) a do jaké míry naopak jiné ohrožené druhy prosperují na stanovištích ponechaných samovolnému vývoji (tzv. bezzásahová území). Základní analýza skupiny ohrožených druhů vyskytujících se ve čtyřech českých národních parcích tak může přispět ke zřetelnějšímu pohledu na rozdíly v managementových přístupech mezi českými národními parky a přispět tak k současné diskusi ohledně zařazení českých národních parků dle managementových kategorií IUCN.